

Меридиан

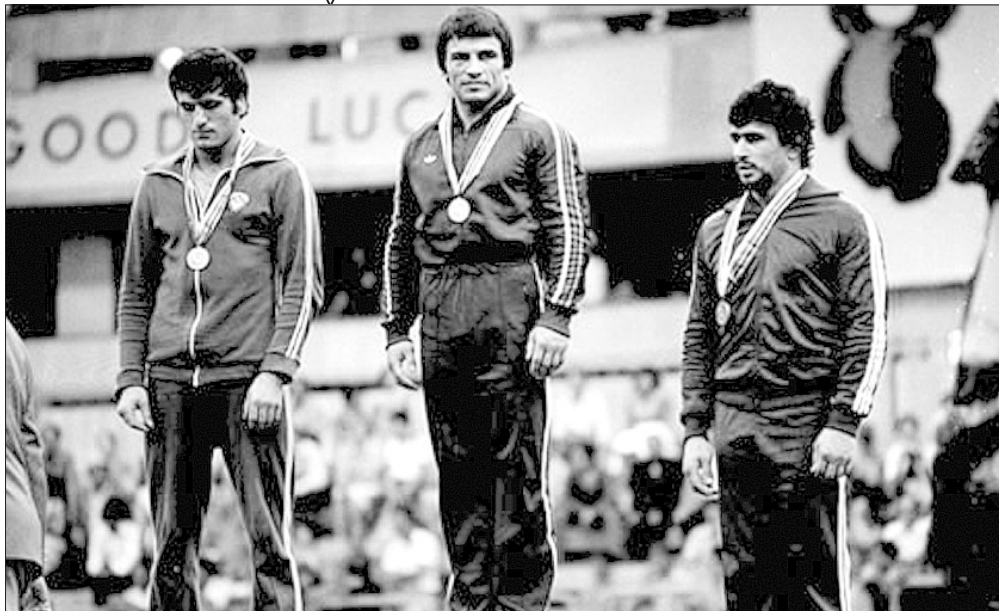
МАЧ

МЕРИДИАН
Спринт

21

Исмаил Абилов е един от малцината наши големи спортисти, които слагат край на спортната си кариера, когато са на върха. През 1980 г. роденият в село Лопуша Исмаил печели всички състезания, на които се явява - европейски шампион в Чехословакия, шампион на „Дан Колов“, първи на турнира в Минск, републикански първенец и накрая - златото в кат. до 82 кг свободен стил от олимпиадата в Москва.

Но да започнем от началото....

Исмаил Абилов печели в Москва с „нова“ ръка

Освен олимпийското злато той е и три пъти №1 в Европа

Абилов е включен в олимпийския отбор на България за олимпиадата в Монреал през 1976. Въпреки че се чувства подготвен и отива с твърдото намерение да се върне със златен медал,

той
остава
пети

„Изгоря от мъка за това пето място. До следващите игри в Москва той не си прости тази несполучка и не остави на спокойствие нито себе си, нито сперниците си в категорията. Други могат да забравят, но той - не. Дни и нощи мислеше и търсеше пътя към победата над тези, които се изправиха срещу неговата мечта“, разказва международният съдия Ми-

хаил Борисов, свидетел на битките в Монреал, без да подозира, че ще се окаже напълно прав в прогнозата си.

Пътят към игрите в Москва обаче започва повече от злополучно. Още в първия кръг на световното първенство в Лозана през 1977 г. Абилов излиза срещу унгареца Ковач и се контузва тежко. Ръката му излиза от рамото и къса мускул на бицепса. Следват успешни операции и

две тежки
години във
от борбата

Никои не вярва, че Исмаил ще се върне на тепиха. Треньорите са по-скоро скептично настроени и не го включват в сметките си. Той обаче се

справя с всички трудности и е вече в отбора на свободния стил за световното първенство в Сан Диего през 1979 г. Не взима медал, губи от руснака Арацилов, но си връща вярата и самочувствието на силен борец.

Олимпийската година започва за Абилов с трета европейска титла. Но единствената му мисъл е за реванш на тепиха в Москва. А там ще го чакат най-силните мъже на планетата - добре познатите му Ковач и Арацилов, който вече е двукратен световен шампион. А професор Шойлев го изпраща с думите: „Слушай, няма да се излагаме. С тази нова ръка трябва шампион да станеш!“

Българинът

почва
битката
за златото
с тушове

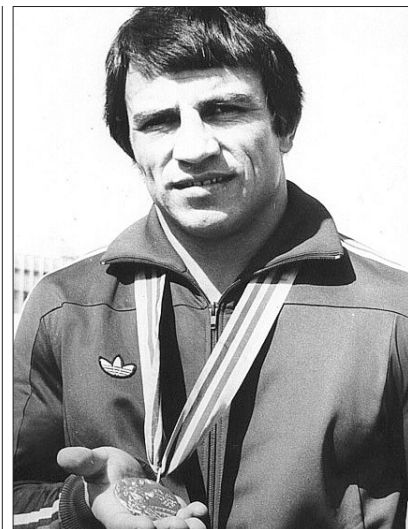
над шведа Клаесон, румънеца Циганаш, австриеца Бузарело и югославянина Немеди. Следва победа по точки над Арацилов.

„Когато се върнах в България след загубата в Сан Диего, ден и нощ съм мислил как да го победя този толкова всестранно надарен борец. Не беше много силен физически, но беше отличен тактик, висок на ръст, за него трябваше по-особена техника. Търсих я дълго и бях измислил няколко съчетания на движения с подходящите хватки, за да му противодействам. Той имаше едно опасно класическо хващане, което използваше най-умело. Намерих това, което търсех, и в подготовката си го използвах многократно. Карах моите партньори да имитират неговата борба, стотици пъти повтарях различните варианти срещу хватките, които са му носели най-често успех. И в Москва започна срещу мен като в Сан Диего. Но аз имах вече онова средство, което бях търсил с цялата поука от пре-

дишната загуба. И трите му опита за вършиха с три последователни точки в моя полза... Арацилов се обърка от неочаквания ход. Трябваше да смени тактиката, да търси друг подход, а това раздвояваше вниманието му, разколебаваше го. Разликата в точките се увеличи на 6:2 за мен, а минутите изтичаха. В края станахме по-предпазливи и двамата и с по две предупреждения

завърших
като победител
с 8:4 точки

Радвах се на тази победа, но още повече на това, че сам бях открил пътя към нея. Често са ми казвали, че побеждавам учудващо леко. Само аз си знам колко мъка в тренировките струват тези „лесни“ победи. Арацилов заслужаваше труда, който бях посветил за победата над него“, е разказът от първо лице на Исмаил за успеха над двукратния световен

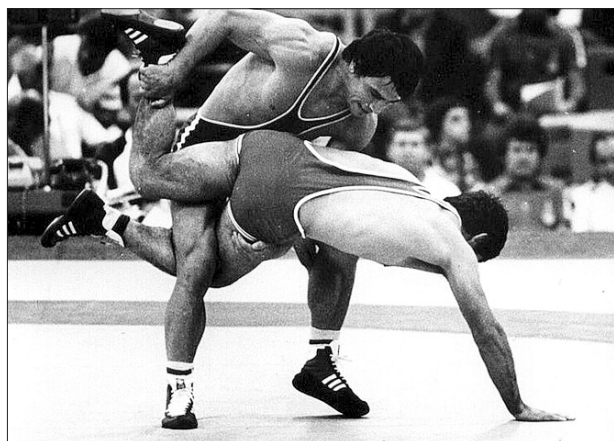
Абилов е щастлив със златния медал в ръце
Снимки BUL-WRSTLING.ORG и BGOLYMPIC.ORG

първенец.

До върха в Москва остава едно-единствено стъпало - схватка с унгареца Ковач. Малко преди втората минута от двубоя Ковач вече е притиснат, с плещи опрени в тепиха. Абилов му прилагала любимата си

„тушова хватка“, или на спортен език казано - здрав капан на вътрешна сърма. 1977-а е забравена, а българският борец се прощава с публиката точно както си е мечтал - с титла.

Страницата подготви НАДЯ КОЖУХАРОВА

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

● Исмаил Абилов е двукратен сребърен медалист от световните първенства през 1974 и 1975 г. и бронзов през 1973 г. Трикратен европейски шампион е от Лудвигхафен '75, Бурса '77, Превидзе '80 и сребърен от Ленинград '76. Европейски шампион за младежи - 1972 г. Носител на златния пояс „Дан Ко-

лов“ през 1975 г.
● След като слага край на кариерата си като състезател, става треньор. Дълги години е треньор на националния отбор по борба свободен стил на Турция.
● През 1989 г. семейството му се преселва в Турция. И досега живее в югоизточната ни съседка.